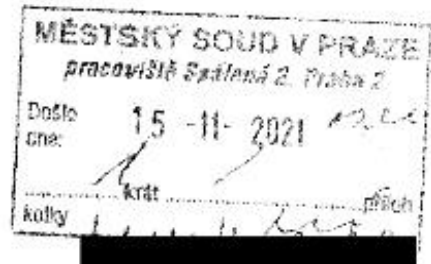

Městský soud v Praze
Spálená 2
112 16 Praha 2

Praha dne 12.11.2021

Žalobce: Ing. M. M., nar. : bydliště:

Žalovaný: Magistrát hl. m. Prahy, se sídlem: Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1

Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu
Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby

M. M. / ...
LUSTRACI
16.11.2021

Soudní poplatek bude uhrazen k výzvě soudu.

I.

Jsem vlastníkem pozemků parcelní č. (zastavěná plocha) vč. nemovitosti č.p. (parcelní č. zahrada), nacházejících se v katastrálním území Velká Chuchle, obec Praha.

Z tohoto důvodu jsem účastníkem územního řízení vedeného u Úřadu MČ Praha 16 pod sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr ve věci záměru „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“ Praha 5 - Velká Chuchle“, a to podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen „stavební zákon“).

Napadl jsem odvoláním rozhodnutí Úřadu MČ Praha 16 ze dne 8.11.2019, č.j. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr (dále jen „Prvostupňové rozhodnutí“), kterým stavební úřad vydal rozhodnutí o umístění stavby pro záměr nazvaný „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“ Praha 5 - Velká Chuchle.

II.

Dne 31.8.2021 vydal Žalovaný rozhodnutí sp. S-MHMP 618575/2020/STR, č.j. MHMP 1189353/2021 (dále jen „Napadené rozhodnutí“), kterým:

- Výrokem I. – rozhodl, že odvolání Spolku ochránců životního prostředí Velká Chuchle, z.s. se jako nepřipustné zamítá.
- Výrokem II. – rozhodl, že odvolání

se zamítají a Prvostupňové rozhodnutí se potvrzuje.

Jsem přesvědčen o tom, že Napadené rozhodnutí je nezákonné.

Nezákonnost Napadeného rozhodnutí je dána (i) jednak tím, že řízení, které předcházelo

vydání Prvostupňového rozhodnutí i Napadeného rozhodnutí je zatíženo procesními vadami, (ii) dále tím, že žadatel o vydání územního rozhodnutí nepředložil veškeré podklady vyžadované právními předpisy k vydání požadovaného územního rozhodnutí pro daný záměr v dané věci a (iii) rovněž i tím, že Žalovaný se nesprávně vypořádal s mou argumentací uvedenou v mém odvolání.

Proto podávám proti výroku II. Napadeného rozhodnutí žalobu dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění.

Vzhledem k tomu, že jsem účastníkem odvolacího řízení dle ustanovení § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění, mi bylo Napadené rozhodnutí doručováno veřejnou vyhláškou – prostřednictvím úřední desky Žalovaného.

Napadené rozhodnutí bylo na úřední desce Žalovaného vyvěšeno dne 6.9.2021.

Podle ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu se písemnost doručovaná veřejnou vyhláškou považuje za doručenu patnáctým dnem po vyvěšení. Napadené rozhodnutí mi tudíž bylo doručeno dne 21.9.2021.

Podle § 72 odst. 1 soudního řádu správního činí lhůta pro podání správní žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dva měsíce od doručení předmětného správního rozhodnutí.

V daném případě tedy lhůta pro podání správní žaloby končí dnem 21.11.2021.

Tato správní žaloba proti Napadenému rozhodnutí je tedy podána včas, v zákonem stanovené lhůtě.

ŽALOBNÍ BODY

III.

Jednotlivé žalobní body uvádí Žalobce níže:

1. Podle § 86 odst. 4 stavebního zákona platí, že *„pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší.“*

Ustanovení § 86 odst. 6 stavebního zákona pak stanoví: *„Obsahové náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí a jejích příloh, včetně rozsahu a obsahu dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, stanoví prováděcí právní předpis.“*

Tímto prováděcím právním předpisem je vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Podle ustanovení § 1a odst. 1 dané vyhlášky je rozsah a obsah dokumentace nezbytné pro vydání rozhodnutí o umístění stavby stanoven v příloze č. 1 k vyhlášce (resp. v příloze č. 2 pro vydání rozhodnutí o umístění liniové stavby technické infrastruktury). Podle uvedených příloh musí být součástí dané dokumentace i **stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury (konkrétně „Stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení, vyznačená například na situačním výkrese“, resp. „Stanovisko vlastníka nebo provozovatele k podmínkám zřízení stavby, provádění prací a činností v dotčených ochranných a bezpečnostních pásmech podle jiných právních předpisů.“)**.

Žalobce opětovně upozorňuje, že daná podmínka nemohla být považována v daném řízení za splněnou, a to minimálně z důvodu **chybějícího stanoviska MČ Praha – Velká Chuchle coby vlastníka (správce) komunikace Na Mrázovce a Nad Drahou s připojením záměru (nadjezdu) na dané komunikace.**

Jak totiž bylo Žalovanému (a ostatně již i prvostupňovému orgánu) v průběhu předmětného územního řízení opakovaně vysvětlováno, příslušný orgán MČ Velká Chuchle (která má být umístěním zamýšlené stavby nejvíce dotčena) nikdy neudělil souhlasné stanovisko k stavbě nadjezdu přes železniční trať Praha Smíchov – Řevnice – Beroun.

Naopak, je dlouhodobě veřejně známo, že s variantou nadjezdu MČ Velká Chuchle dlouhou dobu nesouhlasí, když v souvislosti s řešením komunikačního propojení mezi ulicí Mezichuchelskou a Starochuchelskou preferuje tzv. variantu podjezd, resp. tunel.

Zastupitelstvo MČ Praha – Velká Chuchle již dne 24.2.2014 vydalo usnesení č. 1/2014, bod 1/2-2 v tomto znění: „Zastupitelstvo městské části schvaluje, na základě doporučení výboru dopravy bezpečnosti ze dne 3.2.2014, doporučení výboru stavebního a územního plánu ze dne 19.2.2014, průběhu jednání s majiteli dotčených nemovitostí ve dnech 22.1 a 28.1.2014, průběhu jednání s přítomnými členy ZMČ dne 10.2.2014, průběhu veřejné schůze dne 12.2.2014 a výsledku ankety, k další projektové přípravě a k realizaci mimoúrovňového křížení ulice Starochuchelské s tratí ČD „variantu E TUNEL“ za předpokladu dodržení v příloze uvedených podmínek. Maximálně do 60 dnů bude ZMČ vyhlášeno místní referendum na téma podpory varianty E.“

Zastupitelstvo MČ Praha – Velká Chuchle tedy v roce 2014 jednoznačně rozhodlo o podpoře varianty „TUNEL“, (která je stejného významu jako varianta podjezd), čímž mimo jiné fakticky odmítlo variantu „nadjezd“, která byla rovněž diskutována. Je zřejmé, že tímto zastupitelstvo pro starostu městské části stanovilo až do odvolání závazný pokyn, jak postupovat v záležitostech týkajících se mimoúrovňového křížení ulice Starochuchelská s tratí ČD.

Zastupitelstvo MČ Praha – Velká Chuchle dále vydalo dne 25.3.2019 usnesení č. 2/2019, bod 2/6-4: „Zastupitelstvo městské části setrvává, na schváleném usnesení zastupitelstva č. 1/2014 ze dne 24.2.2014 (bod 1/2-2) s tím, že pouze mění původní text „variantu E TUNEL“ na „variantu PODJEZD“ a ruší poslední větu usnesení v celém znění.“ Jak již ale bylo uvedeno výše, varianta Tunel, je co do podstaty stejného významu jako varianta podjezd.

Svým usnesením ze dne 25.3.2019 tak zastupitelstvo MČ Praha – Velká Chuchle potvrdilo, že se nic nezměnilo na tom, že zastupitelstvo MČ Praha – Velká Chuchle jednoznačně odmítá variantu nadjezd, a že dané stanovisko trvalo po celou dobu od vydání původního usnesení č. 1/2014 až do dnešního dne.

Důkaz:

- Usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle č. 1/2014, ze dne 24.2.2014 – daný důkaz je součástí správního spisu
- Usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle č. 2/2019, ze dne 25.3.2019 – daný důkaz je součástí správního spisu

Prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že MČ Praha – Velká Chuchle na jednáních v průběhu roku 2017 vyslovila souhlas s variantou „Nadjezd“, přestože to není pravdivé tvrzení. Žalobce pořád neví, na základě čeho to vlastně prvostupňový orgán konstatoval, když správní spis neobsahuje žádný takový dokument o souhlasu MČ Praha – Velká Chuchle s variantou nadjezd (s výjimkou souhlasů starosty MČ Praha – Velká Chuchle

ze dne 22.11.2017, resp. 19.3.2018 – k tomu ale viz níže). V tomto ohledu trpí Prvostupňové rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

Žalobce na tyto nesrovnalosti upozorňoval Žalovaného i ve svém odvolání. Odvolací orgán ovšem tyto argumenty žalobce ignoroval a svým potvrzujícím rozhodnutím fakticky nekriticky převzal i výše uvedenou argumentaci prvostupňového orgánu, důsledkem čeho je nepřezkoumatelným i Napadené rozhodnutí.

Dne 22.11.2017 bylo vydáno souhlasné stanovisko tehdejšího starosty MČ Praha – Velká Chuchle, pana Stanislava Fresla (dále též jen „Stanovisko z roku 2017“), který se v něm vyjádřil k projektové dokumentaci za účelem vydání územního rozhodnutí v příslušném územním řízení tak, že Městská část Praha – Velká Chuchle „**nemá k předložené projektové dokumentaci žádné připomínky**“.

Dne 19.3.2018 pak vydal pan Stanislav Fresl jako zástupce MČ Praha – Velká Chuchle (coby vlastníka a správce pozemní komunikace Na Mrázovce a Nad Dráhou) další souhlasné stanovisko ve věci „Připojení komunikačního propojení (nadjezd) Starochuchelská – Mezichuchelská“ (dále též jen „Stanovisko z roku 2018“), ve kterém obdobně jako v předchozím Stanovisku z roku 2017 uvedl, že „**MČ Velká Chuchle s navrženým připojením souhlasí bez připomínek**“.

Na daná Stanoviska z roku 2017, resp. z roku 2018 odkazoval i prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí a jsou součástí správního spisu.

Důkaz:

- Stanovisko ze dne 22.11.2017 ve věci „Vyjádření k projektové dokumentaci za účelem vydání územního rozhodnutí“ - daný důkaz je součástí správního spisu
- Stanovisko ze dne 19.3.2018 ve věci „Připojení komunikačního propojení (nadjezd) Starochuchelská – Mezichuchelská“ - daný důkaz je součástí správního spisu

Teprve udělení daných souhlasných stanovisek umožnilo Správě železniční dopravní cesty, s. o., Stavební správa západ, IČ: 70994234, ve smyslu přílohy č. 1 k vyhlášce č. 503/2006 Sb. podat kompletní návrh na vydání územního rozhodnutí ohledně záměru „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“, vzhledem k tomu, že daná stanoviska byla povinnými přílohami k této žádosti. Je proto nutno zdůraznit, že usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle z roku 2014 je **nepochybně projevem, kterým si zastupitelstvo MČ Praha - Velká Chuchle ve smyslu § 84 odst. 4 zák. č. 128/200 Sb., o obcích (dále též jen „obecní zřízení“) vyhradilo pravomoc rady obce vykonávané starostou podle § 99 odst. 2 obecního zřízení, a ten tudíž nebyl oprávněn v dané záležitosti jednat v rozporu s vůlí zastupitelstva, což ostatně potvrzuje i související judikatura.**

Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 24.7.2009, sp. zn. 23 Cdo 3826/2007 platí, že: „**Zákon tedy přímo nestanovuje, jakým způsobem zastupitelstvo obce výhradu podle § 84 odst. 4 zákona o obcích musí učinit. (...) Kromě toho je možné za vyhrazení pravomoci podle § 84 odst. 4 zákona o obcích považovat i samotné rozhodnutí zastupitelstva obce o otázce spadající do samostatné působnosti obce, která jinak spadá do pravomoci rady obce, resp. starosty. Konkrétní otázku, kterou zastupitelstvo obce na svém zasedání projednalo a rozhodlo o ní usnesením, a to i bez předchozího samostatného rozhodnutí o vyhrazení pravomoci k rozhodování o takové otázce, je třeba považovat za otázku vyhrazenou k rozhodování zastupitelstvem obce. Znamená to nikoli vyhrazení rozhodování o všech obdobných záležitostech (kupř. o uzavírání všech smluv o dílo), ale pouze rozhodování o**

jedné konkrétní záležitosti. Projednáním a schválením určité záležitosti na zasedání zastupitelstva obce tak zastupitelstvo obce vyjadřuje svůj zájem o dané věci rozhodovat v plném jejím rozsahu.¹

Vzhledem k tomu, že předmětné Usnesení MČ Praha – Velká Chuchle z roku 2014 nebylo revokováno a co do svého významu nebylo ani změněno, pak musí platit, že jak Stanovisko z roku 2017, tak i Stanovisko z roku 2018, kterými bývalý starosta pan Stanislav Fresl záměr umístění stavby nadjezdu fakticky podpořil, neměla žádnou oporu v usnesení zastupitelstva MČ Praha - Velká Chuchle, naopak tato Stanoviska byla v přímém rozporu s daným usnesením zastupitelstva MČ Praha - Velká Chuchle. Z uvedeného by se měl pan Stanislav Fresl zodpovídat. K Stanovisku z roku 2017, ani k Stanovisku z roku 2018 tak tedy nemůže a ani nemohlo být vůbec přihlíženo.

„Poněvadž starosta obce nemůže (ohledně základních náležitostí, případně i dalších náležitostí právního úkonu, pokud takovou vůli projevílo zastupitelstvo obce) nijak ‚dotvářet‘ či ‚pozměňovat‘ projevenou (a dosud navenek v rámci právního úkonu obce formálně právně nevyjádřenou) vůli zastupitelstva obce, která (jako jediná) je relevantní pro vznik, změnu či zánik příslušného právního vztahu, pak právní úkon, který starosta obce učinil, aniž by tím vyjádřil vůli zastupitelstva své obce, je ve smyslu § 41 odst. 2 zákona o obcích od samého počátku absolutně neplatný.²

V kontextu právní úpravy pak žadatel nebyl bez souhlasného stanoviska Zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle vůbec oprávněn podat žádost o vydání předmětného územního rozhodnutí ve vztahu k předkládanému záměru Nadjezd.

Náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí v územním řízení ve smyslu přílohy č. 1 k vyhlášce č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, v platném znění, tudíž nebyly splněny.

Žalobce opakovaně upozorňuje, že podle § 86 odst. 4 stavebního zákona platí, že „pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší.“ Nedojde-li k odstranění vad žádosti, musí být správním orgánem vydáno usnesení o zastavení řízení.

Vzhledem k tomu, že k Stanoviskům z roku 2017 a 2018, vydaným bývalým starostou, panem Stanislavem Freslem, nelze přihlížet, když tato nevyjadřovala platně vůli MČ Praha – Velká Chuchle, nemohlo na ně být prvostupňovým orgánem ani odkazováno a prvostupňový orgán tak ani nemohl žádosti žadatele o vydání územního rozhodnutí vyhovět, když tato neobsahovala veškeré náležitosti/přílohy stanovené (požadované) právními předpisy.

Žalobce na tyto procesní nedostatky upozorňoval i ve svém odvolání. Odvolací orgán ovšem tyto argumenty Žalobce doslova od ignoroval, když na str. 7 Napadeného rozhodnutí konstatoval, že: „Správním orgánům nepřísluší posuzovat, zda starosta MČ Praha – Velká

1 Dostupné viz:

http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/B0C99172B0784615C1257A4E0068904C?openDocument&Highlight=0.

2 Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.1.2015, sp. zn. 30 Cdo 3328/2014 (dostupný zde: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/5BF69D88AEB69FC2C1257DF1003571C2?openDocument&Highlight=0.null.) a obdobně též kupříkladu rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24.6.2009, sp. zn. 30 Cdo 2064/2008 či rozsudek ze dne 31.5.2011, sp. zn. 30 Cdo 4255/2009.

Chuchle postupoval v souladu či v rozporu s usnesením zastupitelstva, uvedené je vnitřní záležitostí MČ.“

Žalovaný jako odvolací orgán se tedy vůbec nevypořádal s podstatou uvedené odvolací argumentace Žalobce, a to, že v daném případě MČ Praha – Velká Chuchle jako vlastník dopravní infrastruktury předkladateli záměru své stanovisko nikdy nesdělila, když k Stanovisku z roku 2017 a 2018 nelze přihlížet, neboť se nejednalo o řádně projevenou vůli vlastníka dopravní infrastruktury. Bývalý starosta Stanislav Fresl totiž nemohl sám za MČ Praha – Velká Chuchle vůbec vydat stanovisko podporující záměr nadjezdu.

Tím, že se Žalovaný (stejně jako prvostupňový orgán) s uvedenými námitkami Žalobce **de facto vůbec nevypořádal**, zatížil tím Napadené rozhodnutí závažnou vadou nepřezkoumatelnosti. I z tohoto důvodu by proto mělo být Napadené rozhodnutí zrušeno.

Jednalo se o klíčovou odvolací námitku Žalobce, proto měl Žalovaný jejímu vypořádání věnovat náležitou pozornost. To se ale nestalo. Odkazy Žalovaného na rozsudek NSS č.j. 2 Azs 179/2017–38 nejsou na místě, neboť Žalobce nemá nepřiměřené požadavky na vypořádání jeho odvolací námitky. Žalobce požadoval (a i nadále požaduje) pouze to, aby se správní orgány zabývali podstatou jeho argumentace, což se doposud nestalo, neboť Žalovaný (stejně jako prvostupňový orgán) se podstatou argumentace Žalobce **odmítl zabývat**.

Ze všech výše uvedených důvodů k tomuto prvnímu žalobnímu bodu je zřejmé, že Napadené rozhodnutí **nesprávné a nezákonné a mělo by být správním soudem zrušeno**.

2. I nadále trvám na tom, že vzhledem k povaze záměru – silničního nadjezdu – měl žadatel v souvislosti se zamýšleným záměrem umístění stavby nadjezdu nejdříve (tj. ještě před podáním žádosti o vydání územního rozhodnutí) **splnit své povinnosti dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí**, tj. především příslušnému orgánu předložit oznámení záměru stavby dle § 6 a násl. zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí.

V této souvislosti je nutno si uvědomit, že s účinností od 28.11.2018 byla nařízením Rady hl. m. Prahy č. 15/2018 nově vyhlášena přírodní rezervace Chuchelské háje, coby zvláště chráněné území. Dotčené území ovšem bylo zvláště chráněným územím i předtím.

Část zamýšleného záměru ale má zasahovat do daného zvláště chráněného území.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/2001 Sb., jsou předmětem posouzení vlivů na životní prostředí i **podlimitní záměry, které dosáhnou alespoň 25 % příslušné limitní hodnoty**, nacházejí-li se ve zvláště chráněném území nebo jeho ochranném pásmu podle zákona o ochraně přírody a krajiny a příslušný úřad stanoví, že budou podléhat zjišťovacímu řízení; tyto záměry podléhají posouzení vlivů záměru na životní prostředí, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.

Žalovaný v Napadeném rozhodnutí (stejně jako i předtím prvostupňový orgán) nerozporuje, že daný záměr by vzhledem k svému umístění u zvláště chráněného území měl teoreticky spadat pod ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/2001 Sb. Dle názoru Žalovaného ale vzhledem k délce komunikace záměr nepřesahuje zákonný limit 500 m (když má podle Žalovaného i prvostupňového orgánu délku jen 425 m).

S argumentem Žalovaného, že délka záměru nepřesahuje 500 m, i nadále nesouhlasím. Zamýšlená délka nového postaveného úseku pozemní komunikace, vč. v této souvislosti nezbytně upravovaných úseků stávajících pozemních komunikací, v součtu nepochybně **přesáhnou délku 500 m** (což odpovídá 25 % zákonného 2 km limitu), přičemž reálná i odhadovaná dopravní denní intenzita několikanásobně přesahuje zákonem stanovený limit 1000 vozidel / 24 hod.

Celý problém s deklarovanou délkou nové komunikace „425 m“ tkví jen v tom, že žadatel při předkládání záměru uvedl účelově danou hodnotu délky části záměru, aniž by vzal v úvahu délky dalších souvisejících komunikací, které bude nutno v souvislosti s realizací záměru upravovat (tyto další, žadatelem účelově opomenuté, části komunikací ovšem v součtu nepochybně přesahují délku 75 m).

Žalovaný mou danou argumentaci akceptoval, když konstatoval, že rozhodný limit pro podlimitní záměry 500 m se vztahuje pouze k té **části stavby, která je novostavba**.

S tímto závěrem (že pro účely posouzení limitu nutno brát do úvahy pouze úsek novostavby) zásadně nesouhlasím.

Daný argument Žalovaného neodpovídá smyslu a účelu právní úpravy, neboť bezdůvodně opomíjí nutnost provedení rozsáhlejších úprav u stávajících úseků pozemních komunikací, které budou muset být v souvislosti s novostavbou zkapacitněny a stavebně upraveny, a to zcela zásadním způsobem (to platí zejména pro komunikaci na ul. Nad Drahou).

Všechny tyto úseky tak budou tvořit s nadjezdem **jeden funkční celek** a je proto logické, že by měly být taky pro účely posouzení záměru z pohledu zákonných limitů dle zákona č. 100/2001 Sb. vnímány jako celek.

S ohledem na faktické poměry v území je nepochybné, že jen **stavební úpravy stávající komunikace v ulici Nad Drahou budou muset být provedeny ve vztahu k úseku komunikace delšímu než 75 m**.

V součtu tedy v daném případě nepochybně dojde k realizaci záměru, jehož délka překračuje zákonný limit 500 m. Žalovaný tedy uvedenou odvolací námitku žalobce správně neposoudil.

Ať už měl být záměr „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“ posuzován pro účely posouzení vlivů na životní prostředí spolu se souvisejícím záměrem „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo)“, či nikoli (ačkoli jsem toho názoru, že oba tyto záměry musely být, ať už spolu, nebo každý zvlášť, nepochybně posuzovány v režimu dle zákona č. 100/2001 Sb.), je nepochybné, že žadatel se svým postupem **dopustil nepřípustného parcelování záměru (tzv. „salámová metoda“³)**, a to jen proto, aby se vyhnul nutnosti posouzení záměru „nadjezdu“ z pohledu jeho vlivů na životní prostředí.

Žadatel si totiž nepochybně musel být vědom toho, že z pohledu negativních vlivů na životní prostředí je varianta „podjezd“ resp. tunel méně zatěžující než žadatelem preferovaná varianta „nadjezd“, a že tudíž by pro něj kvůli tomu byl problém získat kladné stanovisko EIA k záměru „nadjezdu“.

³ Jedná se o metodu vymezení záměrů spočívající v předložení pouze určitých, méně problematických částí celkového záměru, a to za účelem vyhnout se povinnosti podrobit předkládaný záměr posouzení procesem EIA. Účelovou snahu, která spočívá ve fragmentaci záměrů směřující k obcházení zákona, je nutné kvalifikovat jako nelegální a zákonu odporující. K tomu podrobněji viz relevantní judikaturu SDEU, např. rozhodnutí ve věci C-392/96 (body 76 a 82); C-142/07; či C-275/09 (bod 36)

Žadateli navíc byl známo i to, že diskuse nad otázkou „podjezd nebo nadjezd“ trvá ve Velké Chuchli již více než 20 let, přičemž ale výrazná většina občanů Velké Chuchle není nakloněna řešení spočívajícímu ve stavbě nadjezdu.

Žalovaný svým Napadeným rozhodnutím (stejně jako prvostupňový orgán v Prvostupňovém rozhodnutí) toto nepřijatelné parcelování záměru aproboval.

Trvám na svém názoru, že vzhledem k výše uvedenému měl žadatel podle ustanovení §6 odst. 2 zákona č. 100/2001 Sb. povinnost předložit oznámení daného podlimitního záměru zákonem stanoveným způsobem. Žadatel ale dané povinnosti dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí nikdy nesplnil a proces EIA (podáním oznámení) ve vztahu k záměru „Nadjezdu“ nikdy nezačal.

Prvostupňové rozhodnutí tak nemohlo být vydáno už jenom z toho důvodu, že jeho vydání nepředcházelo proces EIA (a to v žádné z jeho částí) ve vztahu k záměru „nadjezdu“, byť tomu tak mělo být. Tím spíše pak dané Prvostupňové rozhodnutí nemohlo být potvrzeno Napadeným rozhodnutím odvolacího orgánu jako věcně správné.

V předmětné věci tak nebyly splněny podmínky pro vydání Prvostupňového rozhodnutí, a to z důvodu na straně žadatele. Jednalo se přitom o neodstranitelnou překážku správního řízení. Žalovaný proto měl Prvostupňové rozhodnutí bez dalšího zrušit, což ale neučinil.

Vzhledem k uvedenému by proto mělo být Napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušeno.

3. I nadále trvám na tom, že provedení zamýšlených staveb povede k zvýšení již tak dost vysoké hlučnosti z dopravy v stavbou postižené lokalitě, když krom hlukových emisí vytvářených železniční dopravou přibude ještě i zvýšená hlučnost ze silniční dopravy. Nelze opomenout, že v obou případech (jak železniční, tak silniční dopravy) lze v důsledku provedení zamýšlených změn důvodně očekávat značné zvýšení intenzity dopravy. To vše povede k překračování hygienických limitů pro hluk i prašnost ve vztahu k mým pozemkům (i dalších dotčených účastníků řízení) v zasažené lokalitě, výraznému snížení komfortu bydlení a výraznému zhoršení životního prostředí, což bude mít nepochybně za následek zásah do práva nerušeného užívání předmětu v mém vlastnictví.

Žalovaný se v Napadeném rozhodnutí s mojí uvedenou odvolací námitkou dostatečně nevypořádal.

IV.

S ohledem na výše uvedené jsem přesvědčen, že Napadené rozhodnutí (a ostatně i Prvostupňové rozhodnutí) je nezákonné.

Proto navrhuji, aby nadepsaný soud napadené rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 31.8.2021, sp. zn. S-MHMP 618575/2020/STR, č.j. MHMP 1189363/2021, jakož i prvostupňové rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8.11.2019, č.j. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr, **zrušil.**

V.

Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby

Nadto považuji důsledky napadeného rozhodnutí za natolik zásadní, že jsem nucen krom jeho přezkumu požádat nadepsaný soud rovněž o přiznání odkladného účinku k této žalobě.

Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Mám za to, že jsou splněny všechny podmínky ve smyslu ustanovení § 73 odst. 2 soudního řádu správního pro to, aby byl dané žalobě odkladný účinek přiznán.

Jsem přesvědčen o tom, že újma způsobená účinky napadeného rozhodnutí (potažmo účinky prvostupňového rozhodnutí, které jsem napadl odvoláním, o němž rozhodoval žalovaný), je nepoměrně větší než újma, která by hypoteticky mohla vzniknout třetím osobám tím, že by byl žalobě přiznán odkladný účinek a že by bylo vyčkáno meritorního rozhodnutí v této věci nadepsaným soudem.

Jak jsem již výše uvedl, považuje důsledky napadeného rozhodnutí za velice zásadní pro můj život a život mých dětí, vzhledem k tomu, že Napadené rozhodnutí umožňuje žadatelii požadovat vydání stavebního povolení na realizaci nadjezdu, který by v případě řádně vedeného správního řízení, kterému by předcházelo řízení EIA, nikdy nebyl vydán. Stavba nadjezdu neodpovídá trendům minimalizace zásahů do životního prostředí a upřednostňování méně invazivních zásahů do životního prostředí. Kvalita bydlení bude dramaticky snížena vybudováním monstrózního betonového objektu, který se má nacházet pouhých pár metrů před okny mé nemovitosti.

Jsem přesvědčen, že na rozdíl od újmy, která by mi vznikla postavením betonového nadjezdu nebude žádná třetí osoba dotčena tím, že bude vyčkáno konečného meritorního rozhodnutí soudu o této žalobě.

Odkladný účinek napadeného rozhodnutí určitě nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, ba právě naopak. Je nutné si uvědomit, že moje úsilí a celá správní žaloba směřuje k tomu, aby byla zajištěna ochrana životního prostředí v lokalitě v co nejširším možném rozsahu, při současném jiném vhodném řešení dopravní situace v předmětné lokalitě.

Z výše uvedeného mám za to, že jsou splněny podmínky § 73 odst. 2 soudního řádu správního proto, aby soud přiznal této žalobě odkladný účinek, neboť by výkon napadeného rozhodnutí (ve spojení s rozhodnutím orgánu prvního stupně) znamenal pro mě nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a protože odkladný účinek napadeného rozhodnutí nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Z těchto důvodů navrhuji, aby nadepsaný soud v souladu s ustanovením § 73 odst. 2 soudního řádu správního přiznal žalobě odkladný účinek.
